

Maa jeg spørge, om der forlanges Afstemning over Sagens ekstraordinære Foretagelse? (Ophold). Da Ingen begærer Afstemning, anser jeg Samtykket som meddelt og sætter Sagen under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Dusen): Der er jo ingen Grund til nogen lang Omtale af det lille Forslag, der her foreligger, al den Stund det kun indeholder en eneste Pointe. Ved Forelæggelsen gjorde jeg jo opmærksom paa, hvad det indeholdt. Jeg skal kun gjentage det. Jeg sagde ved Forelæggelsen, at vi Forslagsstillerne jo finde, det er rigtigt, at vi fortsætte med det Bestaaende, indtil Lovgivningsmagten enes om noget Andet. Men med det Samme vil jeg blot sige, at naar vi nu foreslaa at forlænge den bestaaende Lovgivning angaaende Kunstnør et Aar, er det selvfølgelig under den Forudsætning, at den høitærede Indenrigsminister tager imod denne Forlængelse under samme Forudsætning, under hvilken han tog imod Lovforslaget sidst. Det er jo nemlig Spørgsmaalet om Udførselsforbudet for Margarine, der har været det Stillende mellem Thingene, og de forskjellige Opfattelser her i Salen, og det er jo ogsaa hovedsagelig af den Grund, at man ikke i de forskjellige Afdelinger af Rigsdagen har kunnet enes om at faae en ny Affattelse af Margarine-loven. Men da det foreliggende Forslag kun gaar ud paa at forlænge det Bestaaende i et Aar, forudsætter jeg ogsaa, at denne Forlængelse bevirker, at der fortsættes affurat under samme Forudsætning, hvorunder Ministeren tog Loven sidst, nemlig saaledes, at der skulde foreligge nye Grunde for, at den høitærede Indenrigsminister kan sætte Udførselsforbudet i Kraft. Til denne ganste korte Bemærkning skal jeg indskrænke mig.

Dalsgaard: Jeg skal først gjøre det høie Thing den Meddelelse, som for Resten sikkert ikke er nogen Hemmelighed for nogen af de ærede Medlemmer, at Margarinefællesudvalgets Forhandlinger ere strandede. Det er ikke lykkedes at komme til en Overenskomst i Udvalget. Da det viste sig, at vi ikke kunde naae nogen Overenskomst om en ny Lov, blev det fra vor Side henstillet, om vi ikke skulle prøve paa, om vi mulig kunne naae til Overenskomst om at forlænge den bestaaende Lov et Aar. Det blev fra anden Side afvist dermed, at det ikke var stemmende med Grundlovens Forudsætninger, at et Fællesudvalg behandlede Andet end de Uoverensstemmelser, der vare mellem Thingene, og da Forslag om, at den be-

staaende Lov skulde forlænges, ikke hørte ind der under, kunde man ikke behandle det. Da Hensynet til Grundloven ikke er mindre for Folkethinget end for Landstinget, hviæde vi os selvfølgelig for dette Hensyn. Fra vor Side blev det saa henstillet, om man dog ikke kunde drøfte Sagen. Vi behøvede jo derfor ikke at komme som Fællesudvalgsmedlemmer med nogen Indstilling derom. Fra anden Side blev der hertil svaret, at man ingen Bemyndigelse havde til at drøfte denne Sag med os. Det havde ikke været paa Omtale, og derfor forbeholdt man sig sin Stilling, saa maatte vi lade ogsaa den Jugl flyve. Da der nu her fra adskillige ærede Medlemmers Side er fremkommet et Forslag, for hvilket det ærede Medlem fra Fredericia har ført Ordet, netop af jaadant Indhold, som det, der fra vor Side er bleven bragt paa Omtale i Fællesudvalget, skal jeg kun sige, at jeg kan tiltræde dette Forslag paa det ærede Medlems Motivering, naar det bliver modtaget af den høitærede Indenrigsminister paa den Maade, at Bemyndigelsen for Ministeren til at udstede Udførselsforbud, naar han finder det nødvendigt, fremdeles kun skal staa i Loven som en Slags Sikkerhedsventil overfor mulig indtrædende Eventualiteter, kan jeg fuldstændig tiltræde Forslaget, da det jo er det Standpunkt, som Flertallet har staaet paa hele Tiden, og jeg har Grund til at antage, at den høitærede Minister efter de Udtalelser, han har fremfat dels i Udvalget dels her i Thinget ved tidligere Forhandlinger, vil kunne modtage en saadan Lov. At den kan gennemføres i Landstinget, har jeg desværre ikke noget stort Haab om efter Landstingets Fællesudvalgsmedlemmers Stilling idag, men det bliver det høie Landstings Sag. Vedtages det ikke der, er det jo Landstinget, der har Ansvaret for, at vi ikke faae nogen Lov. Med disse Bemærkninger og under Forudsætning af, at jeg ikke har udtalt Andet, end hvad den ærede Minister kan sige Sa til med Hensyn til Lovens Forstaaelse, kan jeg anbefale Lovforslagets Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Ingerslev): Jeg kan modtage dette Forslag og anbefale det til Thingets Vedtagelse, og jeg vil ogsaa anbefale det til det andet Things Vedtagelse, og jeg haaber, at det andet Thing vil vedtage det. Forudsætningen er naturligvis, at vi ikke fordybe os i Forhandling om Enkeltheder, men nogenlunde rask avancere med Lovforslaget, thi ellers vil det være ganste umuligt at tilendebringe det. Derfor skal jeg ogsaa kun nævne et